

193. ԳԱՅԼԸ, ԱՂՎԵՍԸ ԵՎ ՈՒՂՏԸ

Մի ուղտ, աղվես և գայլ միասին ճանապարհ էին գնում։
Ճամփին նրանք մի գաթա գտան։ Մտածեցին, մտածեցին, թե ով
ուտի, ով չուտի գաթան, որովհետև հազիվ մեկին բավարա-
րեր։ Մտածում են ու որոշում, թե ամեն ոք թող իր տարիքն ասի,
ով ամենից մեծը կլինի, նա էլ կուտի։

Գայլն ասում է.—Ես որ ծնվել էի, դեռ աշխարհ չկար։

Աղվեսն ասում է.—Ես մի տղա ունեի, նա է աշխարհ շինել։

Այստեղ ուղտը տեսնում է, որ երկուսն էլ խորամանկություն
են բանեցնում, և գաթան ձեռից գնալու է, վերցնում է, վիզը
վեր բարձրացնում և ուտելով ասում.—Ի՞նչ է ուղտը երեխա է։

